

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Souzana Berkizi-Nikolakaki

Strona pozwana: Anotato Symvoulío epilogis prosopikou (A.S.E.P.), Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Dioikitiko Efeteio Thessalonikis — Wykładnia klauzuli 8 pkt 3 załącznika do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony (Dz. U. L 175, s. 43) — Przepisy krajowe ustanawiające termin zawity dla przekształcenia umów o pracę na czas określony w umowy o pracę na czas nieokreślony

Sentencja

1) Artykuł 155 ust. 2 TFUE oraz porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte w dniu 18 maja 1999 r. stanowiące załącznik do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej porozumienia w sprawie pracy na czas określony zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym takim jak art. 11 ust. 2 dekretu prezydenckiego 164/2004 zawierającym uregulowania dotyczące pracowników zatrudnionych w sektorze publicznym na podstawie umów o pracę na czas określony i które stanowią, że wniosek pracownika mający na celu przekształcenie następujących po sobie umów o pracę na czas określony, które można uznać za stanowiące nadużycie w umowę o pracę na czas nieokreślony powinien zostać przedstawiony właściwemu organowi w terminie zawitym dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie wspomnianego dekretu, pod warunkiem że termin ten nie jest mniej korzystny niż terminy stosujące się do podobnych środków prawa wewnętrznego z zakresu prawa pracy i że nie powoduje on, iż korzystanie z praw przyznanych w porządku prawnym Unii jest niemożliwe lub nadmiernie utrudnione, czego sprawdzenie należy do sądu krajowego.

2) Klauzulę 8 pkt 3 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie przepisom krajowym takim jak art. 11 ust. 2 dekretu prezydenckiego 164/2004, który stanowi, że wniosek pracownika mający na celu przekształcenie następujących po sobie umów o pracę na czas określony, które można uznać za stanowiące nadużycie w umowę o pracę na czas nieokreślony powinien zostać przedstawiony właściwemu organowi w terminie zawitym dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie wspomnianego dekretu, jeżeli odpowiednie terminy przewidziane w analogicznych przepisach krajowych wydanych przed tym dniem były przedłużane, dlatego że wspomniane przepisy krajowe nie wpływają na ogólny poziom ochrony pracowników na czas określony.

(¹) Dz.U. C 221 z 14.8.2010.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 10 stycznia 2011 r. — WEGO Landwirtschaftliche Schlachtstellen GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sprawa C-10/11)

(2011/C 120/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: WEGO Landwirtschaftliche Schlachtstellen GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Pytania prejudycjalne

Czy właściwy do zapłaty refundacji urząd celny jest związany następczym sprostowaniem wpisu w polu 2 zgłoszenia wywozowego tudzież w egzemplarzu kontrolnym T5 dokonany przez urząd celny wyjścia? (¹)

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. U. L 302, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom w dniu 7 lutego 2011 r. — JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch, J.P. Morgan Securities Limited przeciwko Berliner Verkehrsbetriebe (BVG) Anstalt des öffentlichen Rechts

(Sprawa C-54/11)

(2011/C 120/07)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Supreme Court of the United Kingdom

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch, J.P. Morgan Securities Limited

Strona pozwana: Berliner Verkehrsbetriebe (BVG) Anstalt des öffentlichen Rechts

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przy określaniu dla celów art. 22 pkt 2) i 25 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (zwanego dalej „rozporządzeniem brukselskim I”) (1), co jest przedmiotem postępowania oraz czego ono zasadniczo dotyczy, sąd krajowy powinien uwzględnić jedynie roszczenia zgłaszane przez powodów, czy też winien uwzględnić również zarzuty lub argumenty podnoszone przez pozwanych?
- 2) Jeśli w postępowaniu, do którego zastosowanie znajduje art. 22 pkt 2) rozporządzenia brukselskiego I, strona podnosi zagadnienie takie jak zagadnienie ważności decyzji organu spółki lub innej osoby prawnej, czy musi to oznaczać, że zagadnienie to stanowi przedmiot postępowania oraz że postępowanie zasadniczo go dotyczy, jeśli zagadnienie to może mieć charakter rozstrzygający dla wyniku postępowania, bez względu na charakter oraz liczbę innych zagadnień podniesionych w postępowaniu, z których wszystkie lub niektóre mogą również mieć charakter rozstrzygający dla wyniku tego postępowania?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie, czy od sądu krajowego wymaga się, by w celu określenia przedmiotu postępowania oraz zagadnienia, którego postępowanie zasadniczo dotyczy, uwzględnił całość postępowania i sformułował całkowite rozstrzygnięcie w zakresie przedmiotu postępowania oraz zagadnienia, którego ono zasadniczo dotyczy, a jeśli nie to na podstawie jakich kryteriów sąd krajowy winien rozstrzygnąć powyższe kwestie?

(1) Dz.U. L 12, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Nancy (Francja) w dniu 9 lutego 2011 r. — Association Kokopelli przeciwko Graines Baumaux SAS

(Sprawa C-59/11)

(2011/C 120/08)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour d'appel de Nancy

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Association Kokopelli

Strona pozwana: Graines Baumaux SAS

Pytanie prejudycjalne

Czy dyrektywy Rady 98/95/WE (1), 2002/53/WE (2) i 2002/55/WE (3) oraz dyrektywa Komisji 2009/145 (4) są ważne w świetle następujących praw i zasad podstawowych Unii Europejskiej, mianowicie zasad swobody prowadzenia działalności gospodarczej, proporcjonalności, równości lub zakazu dyskryminacji, swobodnego przepływu towarów oraz w świetle zobowiązań podjętych na podstawie Międzynarodowego traktatu o zasobach genetycznych roślin dla wyżywienia i rolnictwa, w szczególności w zakresie w jakim ustanawiają ograniczenia produkcji i obrotu materiałem siewnym i sadzonkami roślin dawnych?

(1) Dyrektywa Rady 98/95/WE z dnia 14 grudnia 1998 r. zmieniająca, w odniesieniu do konsolidacji rynku wewnętrznego odmian roślin modyfikowanych genetycznie oraz genetycznych zasobów roślinnych, dyrektywy 66/400/EWG, 66/401/EWG, 66/402/EWG, 66/403/EWG, 69/208/EWG, 70/457/EWG i 70/458/EWG w sprawie obrotu materiałem siewnym buraka, materiałem siewnym roślin pastewnych, materiałem siewnym zbóż, sadzoniakami ziemniaków, materiałem siewnym roślin oleistych i włóknistych, oraz materiałem siewnym warzyw, oraz w sprawie wspólnego katalogu odmian gatunków roślin uprawnych (Dz.U. 1999 L 25, s. 1).

(2) Dyrektywa Rady 2002/53/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie Wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych (Dz.U. L 193, s. 1).

(3) Dyrektywa Rady 2002/55/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym warzyw (Dz.U. L 193, s. 33).

(4) Dyrektywa Komisji 2009/145/WE z dnia 26 listopada 2009 r. przewidująca pewne odstępstwa w odniesieniu do zatwierdzania populacji miejscowych i odmian warzyw tradycyjnie uprawianych w poszczególnych miejscach i regionach i zagrożonych erozją genetyczną oraz odmian warzyw niemających wewnętrznej wartości dla plonów o przeznaczeniu handlowym, wyprodukowanych w celu uprawy w określonych warunkach, oraz wprowadzania do obrotu materiału siewnego tych populacji miejscowych i odmian (Dz.U. L 312, s. 44).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Rovereto (Włochy) w dniu 11 lutego 2011 r. — postępowanie karne przeciwko Johnowi Austine'owi

(Sprawa C-63/11)

(2011/C 120/09)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Rovereto

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym

John Austine

Pytanie prejudycjalne

Czy w świetle zasad lojalnej współpracy oraz skuteczności dyrektyw, wykładni artykułów 15 i 16 dyrektywy 2008/115/WE (1) należy dokonywać w ten sposób, iż państwo członkowskie nie może przewidzieć, że brak współpracy w